

netop bør være saaledes. Jeg mener, det ska-
der aldrig, at Vilkaarlighed indskrænkes, og at
det altsammen gaaer ind under hvad vi kalde
Loven, saa at Directeuren ogsaa virkelig faaer
den Indskrænkning i Loven, som er ham nød-
vendig, og som han, forsaavidt han er en ret-
safften Directeur, slet ikke vil finde at være
Andet end stemmende med, hvad han selv maa
sige sig, at han vil og bør udføre. Hvad den
ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te
Valgfreds (David) bemærkede om den store
Reenlighed, den store Orden, de store Localer,
som Fængselsvæsenet er opvoret og tiltaget i,
i de sidste Aar, da skal man ikke nægte ham,
at naar man seer Tugthuusbygningen udenfor
Horsens, da maa man øieblikkeligen spørge:
Hvilken Prinds mon skal boe der? thi den er
ganske ligefrem i Slots-Facon og i Slots-An-
seelse, og dersom det kan virke til Forbedring,
at Fængslerne blive store og rummelige Palads-
ser, og dersom Forbrydelseerne eller Forseelse-
erne, som der øves, faaer et bedre og smukkere Ud-
seende ved at øves der end ved at øves i de
gamle Fængsler, saa finder jeg, at hans Fore-
drag er meget consequent; men, finder han der-
imod, at Forfjønneisen og Beqvemmeligheden
af det Udvortes er nok, saa at Forbedring lige-
saalidt kan fremkomme i Strafanstalter, der ere
indrettede som store Paladser, som den kan
fremkomme i de allerusleste Strafanstalter, naar
ikke Bestyrelsen og Dpførselen der indenfor
bliver bedre, end den hidtil har været, og der-
til hører, at der maa være en anden Aand hos
Bestyrelserne, dertil hører, at der af Fangerne
maa fordres en Dpførsel og en Bestjæftigelse,
som er mennekelig, og dertil hører unægtelig,
at ingen Vilkaarlighed skal finde Sted, lige-
saalidt mod dem som imod andre, thi de ere
dog Mennecker, og Vilkaarligheden bliver dog
unægtelig ikke bedre, fordi den øves i de reens-
lige, store Paladser, end den var tilforn, da
den øvedes i de mørke Fængsler, saa kan jeg
ikke give ham Ret i, hvad han sagde.

Sagb: Hvor gjerne jeg end vilde sym-
pathisere med de milde og mennekelige Følelser,
som ligge til Grund for de af Rigsdags-
manden for Hjørring Amts 2den Valgfreds
(Sørensen) stillede Forslag, saa kan jeg dog
ikke negte, at jeg anseer Forslagene selv for

aldeles forkastelige. Jeg troer, det er en urig-
tig Dpfatningsmaade, at vi her kun rette
Blikket paa Forbryderen; vi staae ikke her
ligeoverfor Mennecker, som begaaer Forbry-
delsen, men ligeoverfor Forbrydelsen selv, ikke
ligeoverfor Personen, men ligeoverfor Hand-
lingen. Naar vi fastsætte de Regler, hvor-
efter Fangerne i Straffeanstalten skulle be-
handles, da bestemme vi derved tillige en Deel
af Straffen. Størrelse, og idet vi formilde
disse Bestemmelser, borttage vi en Deel af
Straffen, og berøver derved tildeels Forbry-
delsen sit Stempel. Jeg troer ikke, det vil
være vaanskeligt at bevise, at Begreberne om
de borgerlige Forbrydelser netop have udviklet
sig af vor Straffelovgivning; der ere mange
andre end de i Lovgivningen nævnte Forbry-
delser, der ere ligesaa farlige og ligesaa straf-
værdige, som de der omtalte, men som aldrig
i det borgerlige Samfund blive hverken beteg-
nede eller bedømte som saadanne, fordi de hid-
til ikke have været underkastede Lovens strenge
Straf i samme Grad som de andre. — Jeg
antager derfor, at vi ville vise Samfundet en
daarlig Tjeneste ved i saa høi Grad at for-
milde Straffefangerens Stilling; ja, jeg troer
endog, at det vil være ligefrem nødvendigt, at
opretholde de strenge Straffebestemmelser i
Straffeanstalterne, hvis Afgøelse for Lovene skal
opretholdes, og hvis Begrebet om borgerlig
Forbrydelse skal blive opretholdt i al sin Streng-
hed. Forøvrigt vil jeg, med Hensyn til det
første af Rigsdagsmanden for Hjørring Amts
2den Valgfreds gjorte Forslag, bemærke, at jeg
virkelig ikke, selv om jeg samstemmede med ham
i Meningen, kunde stemme for Forslaget i dets
nærværende Form. Han udtalte, at de Be-
stemmelser, som indeholdes i den forelagte Lov,
ere utydelige, men jeg kan virkelig ikke ind-
see, at de, der indeholdes i hans Forslag, have
nogen større Tydelighed. Han siger t. Ex.:
„Directeuren for en Straffeanstalt skal først og
fremmest i h u k o m m e, at Fangerens Indstut-
ning og Bestjæftigelse etc. er deres Straf“ osv.
Jeg troer nu, det er aldeles upraktisk, for ikke
at sige upassende, at sige, hvad Directeuren
skal huske eller ikke huske, thi naar han blot
handler, som han bør, saa er det vel temmelig
ligeegyldigt, hvorledes det staaer sig med hans